

CYFRA+ NA TWARDYM DYSKU

Mimo niezwyklej popularności odtwarzaczy DVD, spora grupa odbiorców nadal zainteresowana jest możliwością samodzielnego nagrywania programów telewizyjnych. W związku z tym wśród abonentów platform cyfrowych wzrasta zapotrzebowanie na dekodery PVR (Personal Video Recorder). Na łamach „TV-Sat Magazynu” prezentowaliśmy PVR Cyfrowego Polsatu o standardowej rozdzielczości, oraz wiele tego typu urządzeń „niezależnych”. Ponieważ jedną z największych zalet dekoderek PVR jest jakość zapisanego materiału identyczna z tą, z jaką emitował go nadawca, tym większy apetyt odbiorców na zapis emisji wysokiej rozdzielczości. Pierwszy dekoderek HDTV z twardym dyskiem udostępniła platforma n (również prezentowany był na łamach „TV-Sat Magazynu”), obecnie tego typu urządzenie adresuje do swoich abonentów Cyfra+.

Philips PVR HD DSR7201/91 jest dedykowanym do odbioru programów platformy Cyfra+ dwugłowicowym dekoderek wyposażonym w twardy dysk. Podobnie jak w przypadku nRecordera nie cała pojemność dysku została przeznaczona do dyspozycji użytkownika, część zajmie wypożyczalnia filmów, o której napiszemy wkrótce po jej uruchomieniu.

Charakterystyczną cechą czarnej, metalowej obudowy jest brak otworów wentylacyjnych na górnej ścianie. Chłodzenie wymuszone jest zainstalowanym w środku wentylatorem, który zwiększa głośność całej konstrukcji, ale można dzięki temu ustawić na tym dekodere inne urządzenie, a przepływ powietrza nie zostanie ograniczony. Na panelu przednim, od lewej strony umieszczono podświetlony kolorowymi diodami włącznik, nad nim klawisze oznaczone jako Menu, Biblioteka i Pilot, dalej w prawo diody sygnalizujące między innymi nagrywanie, klawisze odpowiadające kursorom i przyciskowi OK z pilota zdalnego sterowania, wyświetlacz (numer kanału, odtwarzanie, a w trybie standby zegar), a po jego prawej stronie zestaw klawiszy sterujących funkcjami nagrywania i odtwarzania (także rozetka). Jeszcze bardziej w prawo czynniki karty abonamentowej ukryty pod odchylaną klapką.

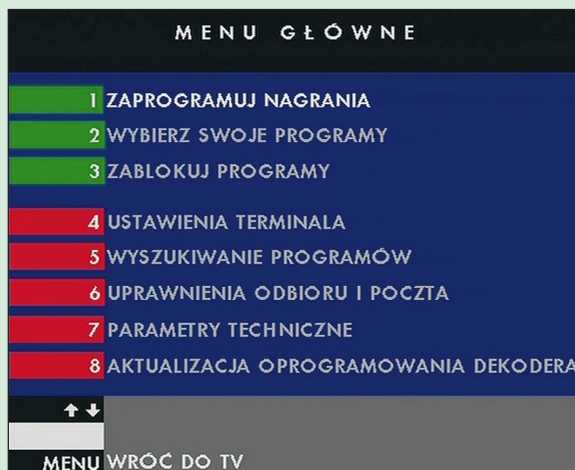

W lewym, dolnym rogu panelu tylnego zainstalowano dwa gniazda wejściowe sygnału satelitarnego, obok gniazdo RJ-45 (Ethernet), powyżej wejście anteny naziemnej i wyjście z modulatora. Następnie pionowo ustawione gniazdo USB, oraz trzy gniazda cinch z sygnałami audio (cyfrowe, oraz analogowe lewy i prawy). EuroScart Magnetowid zainstalowano nad scartem do telewizora. Dalej w prawo wyjście HDMI, otwory wentylatora i gniazdo zasilania sieciowego. Zaskakuje brak wyjść Component Video. **Obok klawisza PILOT uruchamiającego przegląd programów, umieszczono klawisz + odpowiedzialny za wyświetlanie opisów.**

Pilot zdalnego sterowania, choć odmienny konstrukcyjnie od znanego z Mediasatów, jest podobny funkcjonalnie. Odmienna konstrukcja eliminuje dokuczliwy problem wypadającej „klapki”. Pilot jest poręczny i dość wygodny w użyciu, a wielkość klawiszy i ich rozstawienie nie pozostawiają wiele do życzenia. Nie od dzisiaj jednak wiadomo, że ocena pilota to wypadkowa wielu przyzwyczajzeń i będą zapewne użytkownicy, którym ten pilot nie przypadnie do gustu.

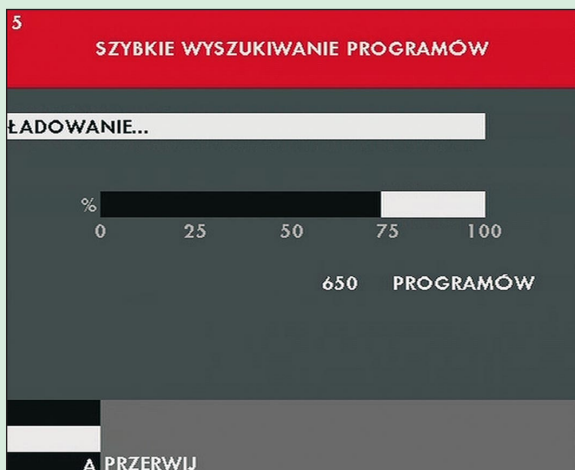
Dekoder dość długo się uruchamia. Od włączenia do sieci do uzyskania odbioru trzeba odczekać około minuty, start z trybu standby zajmuje około 30 – 35 sekund.

Wygląd i funkcjonalność menu trochę zaskakuje, bo wraz z wprowadzeniem sprzętu nowej generacji można było oczekiwać czegoś bardziej przystającego do dzisiejszych standardów. Nie chodzi o grafikę pełną wodotrysków, bo bez tego można się obejść, ale dziwi kurczowe trzymanie się wprowadzonych kilka lat temu ograniczeń funkcjonalnych, których sens bardzo trudno dzisiaj wytłumaczyć.

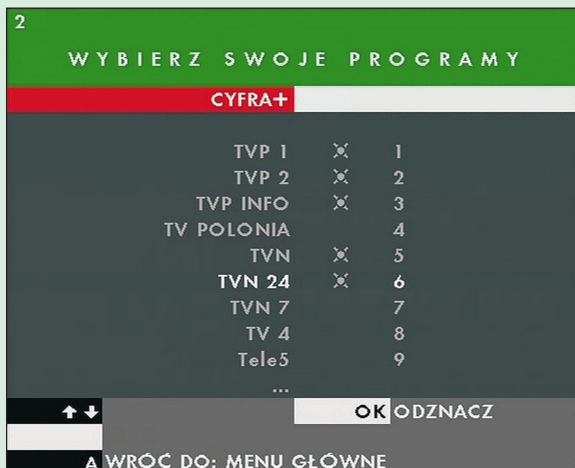

Grafikę ekranową utrzymano w stylu znanym z odbiorników Mediasat Cyfry+

Jednym z irracjonalnych rozwiązań z punktu widzenia użytkownika jest brak możliwości swobodnego programowania, z indywidualnym przeszukiwaniem pojedynczych transponderów z różnych satelitów włącznie.

Jest tylko jedna opcja programowania kanałów – szybkie wyszukiwanie.

Archaiczny jest sposób tworzenia i organizacji listy kanałów ulubionych.

Z kolejnym z jaśniejszych punktów systemu jest możliwość przeglądania informacji o programie bieżącym i następnym na dowolnie wybranym kanale platformy, bez konieczności jego zmiany. Trzeba jednak przypomnieć, że nie jest to nowa funkcjonalność tego modelu, lecz jest ona obecna od początku istnienia odbiorników Mediasat z oprogramowaniem MHW.

CZYLI PHILIPS DSR7201/91

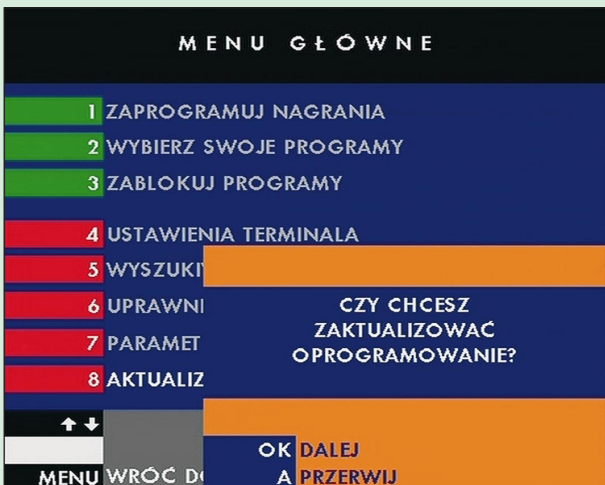

To duży komfort, kiedy oglądając na przykład Disney Channel, można przegłądać, co w danym momencie nadawane jest na innych programach.

Klawiszem + wywołuje się opis aktualnego programu, kursorem można wybrać opis programu następnego

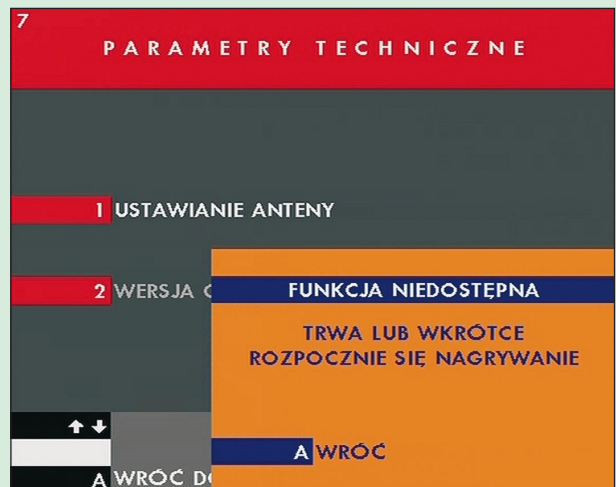
W odbiorniku, który trafił do testów, była wcześniejsza, obciążona pewną ilością błędów wersja oprogramowania systemowego. Na szczęście pod koniec grudnia pojawiła się nowsza, w której większość bardziej dokuczliwych niedogodności usunięto. Co prawda nie wszystko uległo poprawie, ale obecnie obsługa urządzenia jest bardziej komfortowa. Choć nadal odbiornik na przykład nie „trzyma” niektórych ustawień: mimo iż wybrany został sygnał RGB w gnieździe Scart TV, po włączeniu pojawia się CVBS. Wejście do menu ustawień obrazu koryguje ten problem, ale tylko do następnego wyłączenia.

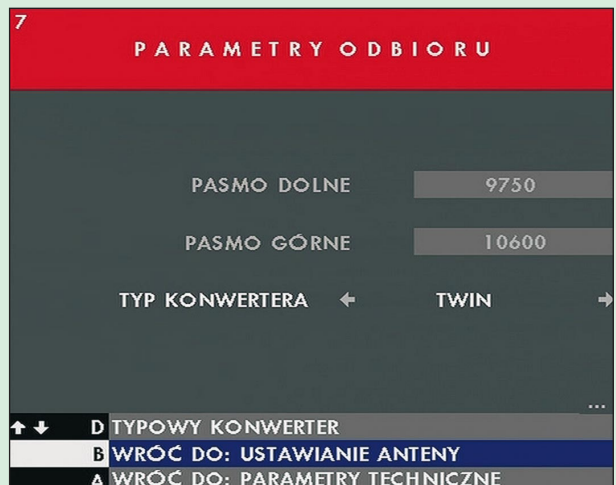
O dokonaniu aktualizacji decyduje użytkownik

W trakcie aktualizacji systemu szybko miga czerwona dioda z lewej strony, natomiast na ekranie nie widać nic. Aktualizacja przeprowadzona w trakcie testów trwała około 10 minut, w tym czasie nie było paska postępu ani żadnej innej informacji o tym, ile czasu pozostało do jej zakończenia.

Philipsa można podłączyć nawet do najprostszej instalacji antenowej składającej się z pojedynczego konwertera, ale wtedy nie da się w pełni wykorzystać wszystkich jego zalet. Będzie można co prawda jednocześnie nagrywać i oglądać dwa różne programy, ale muszą one pochodzić z tego samego zakresu pasma i tej samej polaryzacji (a nie, jak często błędnie się podaje, z tego samego transpondera). Dla uzyskania pełnej funkcjonalności odbiornika w tym zakresie należy zainstalować przynajmniej konwerter Twin lub dwa konwertery ustawione na Hot Birda. W takim wypadku będzie możliwość niezależnego oglądania i nagrywania dwóch różnych, dowolnie wybranych programów z tego satelity. Nawet jeśli będą to dwa kodowane kanały Cyfry+, system odbiornika zadba o to, aby z jednej karty abonamentowej uzyskać uprawnienia dla obydwóch kanałów. Jeszcze lepiej, jeśli będzie to Twin Monoblock, dwa Twiny (jeden ustawiony na Astrę, a drugi na Hot Birda), dwa zestawy antenowe z konwerterami w układzie zeza lub multiswitch z obsługą dwóch satelitów. W takim wypadku możliwość odbioru rozszerzy się o kanały nadawane z Astry, w tym trzy niekodowane kanały HD (dwa z nich to bardziej „prawie” HD) i dwie reklamówki.

W czasie nagrywania nie można wejść do menu ustawień anteny

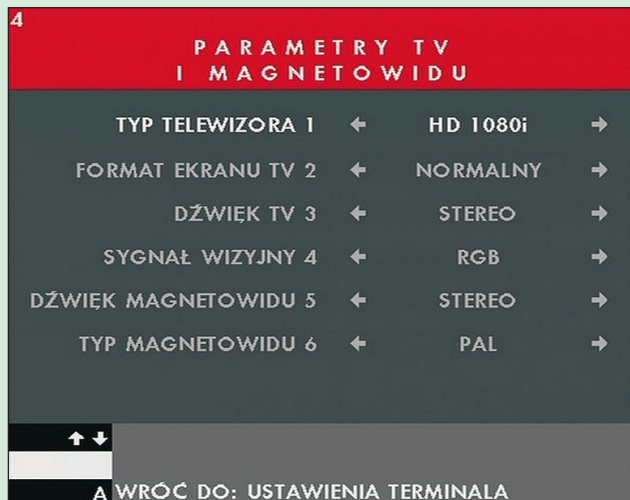

Dzięki podwójnej głowicy i wsparciu dla obsługi konwerterów Twin można jednocześnie co innego oglądać, a co innego nagrywać na dysku

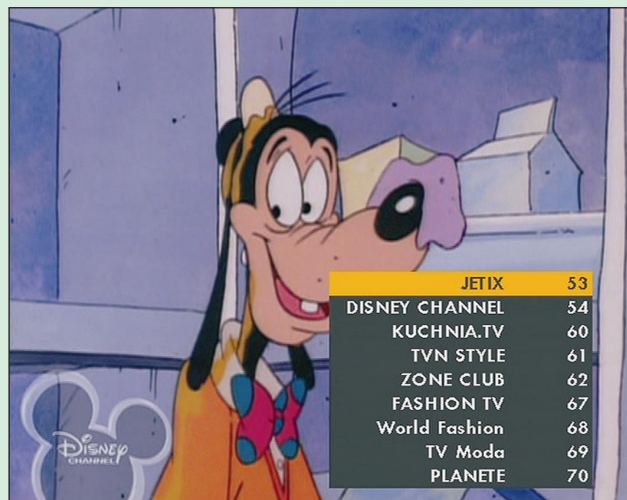
Nagrywanie sygnalizowane jest świeceniem czerwonej diody na przednim panelu. Aby nagranie trafiło do biblioteki, musi trwać powyżej minuty. Kiedy wprowadzono takie rozwiązanie w innych odbiornikach, wydawało się to irytujące. Jednak czas pokazał, że jest to bardzo pożyteczna funkcja i zwalnia użytkownika z konieczności kasowania krótkich, często przypadkowych nagrań.

Time Shifting pozwala na buforowanie w tle do dwóch godzin materiału. Rozpoczęcie nagrywania w czasie odtwarzania timeshiftu powoduje wyzerowanie bufora i utratę buforowanej treści.

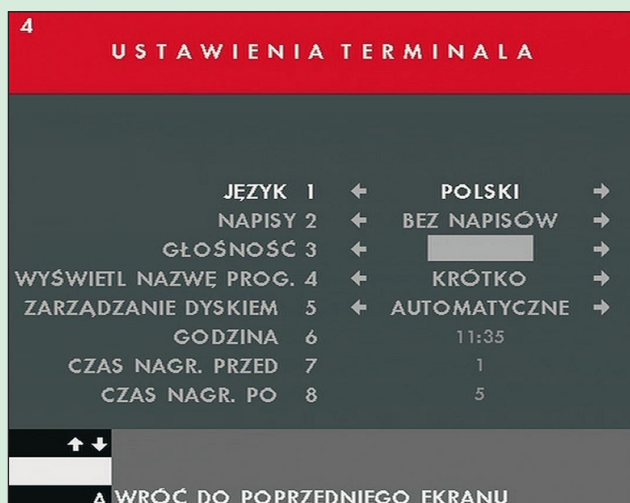
CYFRA+ NA TWARDYM DYSKU

Nowa pozycja pojawiła się w Parametrach TV i Magnetowidu. W opcji Typ Telewizora można ustawić rozdzielczość sygnału wyjściowego SD, HD 720p i HD 1080i. Odpowiednio do niej można też wybrać format ekranu

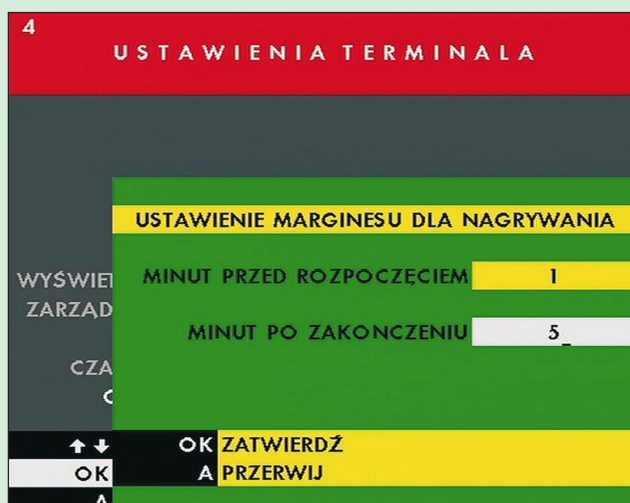
Listę kanałów wywołuje się podobnie jak w innych modelach Mediasatów przyciskiem E, dzięki użyciu kursorów nawigacja po niej jest wygodna

W ustawieniach terminalu pojawiły się funkcje związane z obsługą twardego dysku: Zarządzanie dyskiem (automatyczne i ręczne) oraz Czas nagrania przed i Czas nagrania po

W czasie nagrywania można wejść do biblioteki nagrań (klawiszem B) i oglądać nagrania z dysku

Ustawienia marginesu zapisu pozwalają na korektę związaną z przesunięciami w programie. Jednak zbyt duże marginesy uniemożliwią zaprogramowanie, jeśli czasy programów będą się zająbiać.

Pomocnymi opcjami są kontynuacja odtwarzania i zmiana nazwy, czasem mogą się przydać ukrywanie lub blokada nagrań. Przydałaby się możliwość wycięcia niepotrzebnych fragmentów i informacja, ile wolnego miejsca pozostało na dysku.

CZYLI PHILIPS DSR7201/91

Nagrania można programować zarówno z poziomu EPG, wówczas dekodery sam pobiera wszystkie parametry (kanał, data, godziny rozpoczęcia i zakończenia), jak i z poziomu menu

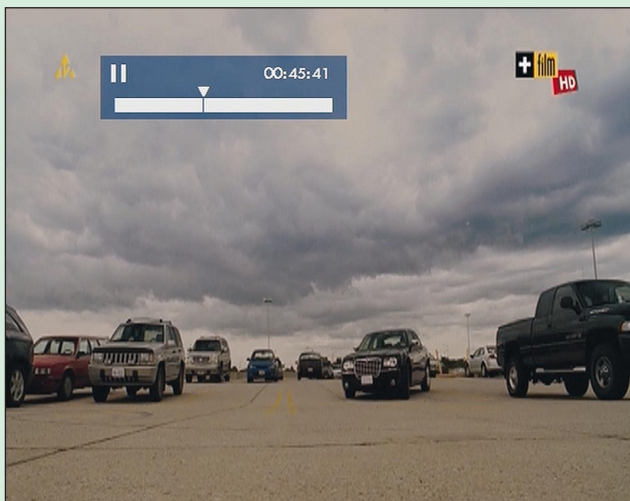
Wbudowany dysk twardy o wielkości 250 GB podzielono na dwie części: 100 GB przydzielono na bibliotekę nagrań użytkownika, reszta przeznaczona została na filmy z wirtualnej wypożyczalni HBO Digital. 100 GB udostępniłoby użytkownikom wystarczy na około 16 – 20 godzin filmów w wysokiej rozdzielczości lub 40 – 70 godzin programów o standardowej rozdzielczości. Rzeczywisty czas nagrań zależy od jakości nagrywanego programu (bitrate).

Przy odtwarzaniu nagrań zdarzają się od czasu do czasu minimalne zacięcia, ale nie są to zjawiska zbyt częste. Niezbyt płynne jest przejście ze stop-klatki do odtwarzania na kanałach H.264, ale w istocie to także nie ma wielkiego znaczenia. Nagrywają się wszystkie ścieżki dźwiękowe i napisy, czyli przy odtwarzaniu z dysku można wybrać wersję z polskim lektorem lub dźwięk oryginalny i polskie napisy (o ile oczywiście w taki sposób nadawany jest nagrywany film). Co ciekawe przy takim odtwarzaniu napisy trochę się spóźniają za treścią filmu. Można odtwarzać z dysku program, który właśnie jest nagrywany. Przy odtwarzaniu lub timeshifcie zdarza się, że odbiornik się zawiesi, wówczas pomaga przewinięcie, czasem trzeba przełączyć na inny kanał (jeśli włączony był timeshift, traci się zawartość bufora i następuje powrót do odtwarzania na żywo). Nie można zatrzymać nagrywania, będąc na innym kanale.

Przy przełączaniu kanałów na bannerze informacyjnym pojawiają się, obok numeru i nazwy kanału, tytuł programu, gatunek, czas trwania i pasek postępu. Philips nie ma własnego dekodera teletekstu, więc przy odbiorze przez złącze HDMI nie ma możliwości korzystania z tej usługi.

Mimo wentylatora i twardego dysku dekodery pracują dość cicho. Nie ma niepożądanych efektów wibracji czy rezonansu.

Jeśli nadawany program charakteryzuje się wysoką jakością obrazu, Philips PVR HD potrafi to pokazać. Testy prowadzono na telewizorach LCD Panasonic TX-32LX70P i CRT 32PW9551 Philips (kineskopowy HD Prepared), obydwie przy połączeniu przez złącze HDMI. Jakość obrazu HD była znakomita na obydwóch

Podczas odtwarzania można sprawdzić postęp czasu. Można także przewijać ze zwiększoną do 64 x prędkością

Dodatkowe menu, jakie niedawno się pojawiło, zapowiada start wypożyczalni filmów HBO DIGITAL. Jak tylko usługa ruszy, zaprezentujemy ją na łamach „TV-Sat Magazynu”

telewizorach, natomiast kanały SD lepsze na telewizorze CRT. Pojawienie się telewizji HD pokazało przy okazji, jak mizerna jest jakość większości kanałów telewizyjnych o „cyfrowej jakości”, ale nie ma to oczywiście związku z testowanym dekodery, a jest raczej refleksją natury ogólnej.

Czytelnicy zgłaszają czasem problemy z „zacinaniem” się obrazu na Canal+ Film HD (także na innych dekodery). W większości przypadków przyczyny tych problemów leżą po stronie instalacji antenowej. Canal+ Film HD retransmitowany jest przez transponder wykorzystujący korekcję błędów (FEC) na poziomie 5/6. Wartość ta stawia wyższe wymagania odnośnie do siły i jakości sygnału, jaki musi dotrzeć do dekodera z anteny. W takim wypadku nawet jeśli kanały retransmitowane przez transpondery o wartości FEC równej 3/4 są odbierane prawidłowo, kanały o FEC 5/6 mogą się „zacinąć”. Radą na to może być poprawa ustawienia anteny (o ile są jeszcze jakieś rezerwy), wymiana konwertera na lepszy, o większym wzmocnieniu i niższym poziomie szumów, ewentualnie wymiana anteny na większą.

Skrócona specyfikacja odbiornika zaczerpnięta ze strony internetowej cyfrze+:

- nagranie ponad 50 godzin programów w standardowej rozdzielczości SD lub ponad 20 godzin audycji w standardzie HD
- zatrzymanie aktualnie nadawanych programów (funkcja Time Shifting)
- nagrywanie „na żądanie” aktualnie emitowanego programu
- programowanie ręczne przez podanie czasu rozpoczęcia i zakończenia emisji wybranej pozycji programowej w menu
- wygodne i intuicyjne programowanie nagrań dzięki funkcji PROGRAM – chcąc nagrać konkretną audycję, wystarczy w Elektronicznym Przewodniku po Programach podświetlić daną pozycję, a następnie zaznaczyć opcję nagrywania w menu
- ochronę szczególnie ważnych nagrań przed przypadkowym bądź automatycznym skasowaniem
- zablokowanie dostępu do wybranych nagrań przed innymi użytkownikami, np. dziećmi
- jednoczesne nagrywanie i oglądanie dwóch różnych kanałów
- 100 GB na Twoje nagrania
- złącza: HDMI, 2xEuro, Ethernet 10/100 BaseT, USB 2.0
- rozdzielczość do 1080i (1920x1080)
- wyjścia audio: DolbyDigital, stereo, SPDIF
- wejście/wyjście anteny naziemnej, 2x wejście anteny satelitarnej
- zgodność ze standardami MPEG2, HDTV, MPEG4/H.264, Dolby Digital

Dziękujemy Cyfrze+ za udostępnienie dekodera do testów oraz firmie Panasonic Polska www.panasonic.pl za udostępnienie do testów telewizora Panasonic Viera TX-32LX70P.

Z. MARCHEWKA

Zdjęcia Cyfra+, Panasonic, autor. Ilustracje ekranowe – autor